

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 14/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 6. júna 2018 o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s. r. o., Radlinského 2, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Daniel Futej, CSc., pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Co 147/2016, 3 Co 148/2016 z 23. februára 2017 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 173/2017 z 11. októbra 2017, vedenej pod sp. zn. Rvp 2188/2017, a o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s. r. o., Radlinského 2, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Daniel Futej, CSc., pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8 Co 308/2016 zo 16. augusta 2017 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 34/2018 zo 14. marca 2018, vedenej pod sp. zn. Rvp 799/2018, takto

r o z h o d o l :

Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2188/2017 a sp. zn. Rvp 799/2018 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2188/2017.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. novembra 2017 poštou doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“), zastúpeného advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s. r. o., Radlinského 2, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Daniel Futej, CSc., pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 147/2016, 3 Co 148/2016 z 23. februára 2017 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 173/2017 z 11. októbra 2017. Predmetná sťažnosť je na ústavnom súde vedená pod sp. zn. Rvp 2188/2017 a je pridelená sudkyňi spravodajkyňi Ľudmile Gajdošíkovej, ktorá je členkou IV. senátu ústavného súdu.

2. Dňa 17. apríla 2018 bola ústavnému súdu ako elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľka“ alebo spolu aj „sťažovatelia“), pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu sp. zn. 8 Co 308/2016 zo 16. augusta 2017 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 34/2018 zo 14. marca 2018. Predmetná sťažnosť je na ústavnom súde vedená pod sp. zn. Rvp 799/2018 a je pridelená sudcovi spravodajcovi Rudolfovi Tkáčikovi, ktorý je členom III. senátu ústavného súdu.

3. Zo sťažností a z príloh k nim pripojených vyplýva, že napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov boli vydané v konaniach, v ktorých sa sťažovatelia vystupujúci v procesnom postavení navrhovateľov podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti

za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov domáhali proti Slovenskej republike – Národnej banke Slovenska (ďalej len „odporkyňa“) náhrady škody, ktorá im mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu odporkyne pri vykonávaní bankového dohľadu nad činnosťou družstva [REDACTED] (ďalej len „družstvo“), ktoré (okrem iného) zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov formou členských vkladov a vykonávalo činnosti na uspokojenie potrieb svojich členov spočívajúce v efektívnom zhodnotení vložených finančných prostriedkov na peňažnom a kapitálovom trhu prostredníctvom tretej osoby – obchodnej spoločnosti [REDACTED] (ďalej len „obchodník s cennými papiermi“), v zmysle zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov. V priebehu konaní vedených pred Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) navrhovatelia tvrdili, že v dôsledku nezákonného konania obchodníka s cennými papiermi, ktorý k 30. aprílu 2010 „skončil činnosť“ pre družstvo a neodovzdal mu „žiadne portfólio ani zverené peňažné prostriedky“, im ako členom družstva, ktorí doň vložili svoje peňažné prostriedky s cieľom ich zhodnotenia, vznikla škoda, o ktorú sa zmenšil ich majetok. Keďže uznesením tohto súdu sp. zn. 3 K 95/2010 z 11. apríla 2011 bol na majetok družstva ako úpadcu vyhlásený konkurz, sú presvedčení, že vloženú sumu ani garantovaný výnos pre nesprávny úradný postup odporkyne spočívajúci v oneskorenom zistení neaktuálnosti, resp. nepravdivosti údajov zahrnutých do „*Prospektu investície*“, a tým aj jeho neplatnosti, v oneskorenom zakázaní činnosti družstvu, v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteniach pri prerokovaní nedostatkov družstva v roku 2007 a v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka s cennými papiermi pri činnosti voči družstvu nedostanú.

4. Návrh sťažovateľa vo veci samej okresný súd rozsudkom č. k. 9 C 204/2011-157 z 8. decembra 2015 zamietol ako nedôvodný, čo krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil. Dovolanie sťažovateľa, ktorého prípustnosť odvodzoval z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku (účinného od 1. júla 2016; ďalej aj „CSP“), najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne

neprípustné, nevyvolávajúce účinok umožňujúci uskutočnenie jeho meritórneho prieskumu. Najvyšší súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že otázka možnosti súbežného uplatnenia dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 420 a § 421 CSP „bola riešená veľkým senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorý v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. I VCdo 2/2017 konštatoval, že: a) kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 C. s. p. je neprípustná, b) ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p., c) ak sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a) až f) C. s. p., dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste“. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd skúmal prípustnosť podaného dovolania len podľa § 420 písm. f) CSP a nezaoberal sa jeho prípustnosťou z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

5. Návrh sťažovateľky vo veci samej okresný súd rozsudkom č. k. 10 C 206/2011-600 zo 7. mája 2014 zamietol ako nedôvodný, čo krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil. Dovolanie sťažovateľky, ktorého prípustnosť odvodzovala z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP, najvyšší súd napadnutým uznesením odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné, nevyvolávajúce účinok umožňujúci uskutočnenie jeho meritórneho prieskumu, čo odôvodnil rovnako ako v predchádzajúcom prípade.

6. Sťažovatelia v sťažnostiach zhodne namietajú, že okresný súd a krajský súd „vec nesprávne právne posúdili, umožnili, aby aj v budúcnosti dochádzalo k porušeniu zákona na úkor občanov, ktorí ako vhodné a zákonom chránené zhodnotenie ich finančných prostriedkov zvolia ich investovanie v rámci subjektov dohliadaných NBS“, ktorá zapríčinila, že sťažovatelia už skôr nemohli rozpoznať riziko svojej investície, resp. že túto investíciu im odporkyňa svojim zanedbaným dohľadom ani v minimálnej možnej miere neochránila. Podľa ich názoru sú napadnutého rozsudky krajského súdu postavené na právnych a skutkových záveroch, ktoré sú zjavne nepodložené a arbitrárne, a preto z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné. Ich „nápravou“ sa najvyšší súd odmietol zaoberať, keď vyhodnotil dovolania sťažovateľov ako neprijateľné, čím de facto

odmietol ich právo na súdnu ochranu. Okrem toho sťažovatelia najvyššiemu súdu vytýkajú, že napadnuté uznesenia nie sú dostatočne odôvodnené, pretože „*sa dostatočne nevysporiadala s tým, čo je možné za procesnú vadu v zmysle platnej právnej úpravy považovať*“.

7. Po preskúmaní oboch sťažností ústavný súd zistil, že obe vychádzajú z rovnakých skutkových a právnych skutočností, obe sťažnosti boli podané sťažovateľmi, ktorí boli členmi družstva, sťažovatelia sú v konaní pred ústavným súdom zastúpení rovnakým advokátom, ich sťažnosti smerujú proti identickým orgánom verejnej moci (krajskému súdu a najvyššiemu súdu) a aj rozsah práv, ktorých porušenie namietajú, je identický.

8. Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku.

9. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

10. Podľa čl. II ods. 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. marca 2018 do 28. februára 2019 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predsedníčka ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr

(§ 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Za rovnakých podmienok môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do jeho pôsobnosti, ktoré boli pridelené rôznym sudcom spravodajcom. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr. O spojení ostatných vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne senát inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

11. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2188/2017 a sp. zn. Rvp 799/2018 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP rozhodol, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 2188/2017 a sp. zn. Rvp 799/2018 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2188/2017.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2018